

mod sætter sig dette Forslag; thi det forekommer mig, at det staaer i fuld Overensstemmelse med dens Betragtning af det foreliggende Spørgsmaal, hvorimod jeg for mit Bedkommende ikke kan stemme for det, da det staaer i bestemt Modstrid med min Betragtning. Jeg ønsker saa meget som Noget, at Valgmenighedsloven maa gaae igjennem i nærværende Samling og maa blive til Lov, men man kan ikke stemme imod sin egen Betragtning i et Spørgsmaal af den Vigtighed. Dog selv afsæet herfra, troer jeg, at Gjennemførelsen af Valgmenighedsloven i nærværende Samling, saaledes som jeg nu tænker mig Forholdet, ikke vilde fremmes, hvis Forslaget under Nr. 53 blev vedtaget. Jeg tør ikke dømmes om Stemningen i det andet Thing, men jeg tør slutte fra en Opsættelse af de almindelige menneskelige Forestillinger, og jeg tør slutte fra det ovennævnte Tilfælde. Naar jeg nemlig tænker mig, at det andet Thing havde vedtaget en Lov, som det særdeles meget ønskede vedtaget ogsaa i dette Thing, samt at det derhos i en anden Lov vilde stille en Betingelse, der skulde, eller der ibetmindste kunde see ud, som om den skulde udøve et vist Tryk paa Folkethinget, vilde jeg for mit Bedkommende — og jeg troer, at flere Medlemmer vilde være i samme Stilling som jeg — sige, at denne Omstændighed vilde give mig ny Anledning til at undersøge, om jeg ikke paa Grund deraf maatte stemme imod Loven, idet jeg bestemt maatte antage, at det ikke kunde ansees for rigtigt at blive Gjenstand for Paavirkning fra det andet Thing gjennem slige Bestemmelser; men, hvad der kan hændes Medlemmer i Folkethinget, maa jo ogsaa kunne hændes Medlemmer af det andet Thing. Jeg troer derfor ikke, at Vedtagelsen af dette Endringsforslag vilde gavne Valgmenighedslovens Gjennemførelse i nærværende Samling, og altsaa ogsaa forsaavidt kan jeg ganske roligt følge min Overbeviisning ved at stemme imod det nævnte Endringsforslag. — Den høitagtede Kirkeminister yttede igaar, hvad vi ogsaa forleden hørte af Conferencespræsidenten, at de Sager, som man tænker sig, at den eventuelle Kirkecommission skulde forhandle, maatte gennemføres i rolige Tider. Jeg har udtalt i et tidligere Møde ligeoverfor den høitagtede Con-

ferencespræsident, at denne Betragtning maatte føre til ikke nu at ville ned sætte nogen Kirkecommission, thi ligesaa lidt som det kan siges, at man nu har rolige Tider med Hensyn til kirkelige Spørgsmaal, ligesaa lidt troer jeg, man kan vente, at No paa dette Omraade vil vende tilbage i det forestaaende Finantsaar, saaledes at man kan sige, at Commissionen vil komme til at arbejde under rolige Forhold. Dette, troer jeg, er en rigtig Betragtning, og den maa ogsaa efter min Mening føre til, at man nægter disse 5000 Rd. Ganske vist vilde vi ikke komme til nu at afgjøre dette Spørgsmaal, hvis Forslaget under Nr. 53 vedtages, men hvis det forkastes, kommer Thinget paany til at afgjøre, om de 5000 Rd. skulde bevilges eller ikke. Det er saaledes Hensynet til de rolige Tider som vi skulde afvente, der for det Andet bestyrker mig i Beslutningen om at stemme imod de 5000 Rd., forsaavidt Thinget overhovedet maatte komme til at stemme derom. — Dernæst skal jeg tillade mig at bemærke, at det ogsaa noget vilde indvirke paa min Beslutning i saa Henseende, hvis den høitagtede Kirkeminister nu vilde og kunde yttre sig om, hvorledes hans Stilling er til de to af mig før nævnte Love, over hvilke der nu foreligger Udvælgelsesbetænkninger, nemlig om Menighedernes Deeltagelse i Valget af deres Præster og om en ny Pønningsslov for de geistlige Embedsmænd. Jeg kunde tænke mig, at den høitagtede Minister kunde udtale en saadan Mening om disse to Spørgsmaal, at jeg med Rolighed kunde see Kirkecommissionen imøde; ja, han kunde yttre sig saaledes om dem, at jeg endog vilde kunne stemme for, at Bevillingen af de 5000 Rd. blev staaende; men hans Udtalelser kunde ogsaa blive saaledes, at jeg endnu mere blev bestyrket i min Modstand imod denne Bevilling. Jeg skal altsaa henstille til den høitagtede Minister, hvorvidt han nu vil kunne yttre sig om de to nævnte Lovforslag, der foreligge Thinget. — Derefter maa jeg tillade mig at modsige, hvad der blev udtalt i Mødet igaar om, at man nu havde bevilget Penge til en Kirkecommission. Folkethinget har tværtimod ved sin Afstemning under 2den Behandling vist, at det ikke vil gjøre dette, idet det har sagt: Vi vilde bevilge